

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)
دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر

گزارش پروژه دوم درس بهینه‌سازی ترکیبیاتی
تیر ۱۴۰۲

استاد درس : دکتر هوشمند خلیق

اعضا گروه:

سارا محمدزاده ۹۸۱۳۰۲۶

سلین هوبد ۹۸۱۳۰۳۲

محیا پاشاپور ۹۸۱۲۰۰۹

خوشه بندی و رگرسیون، دو مفهوم مهم روز هستند که برنامه‌های خطی عدد صحیح مختلط (MILP) می‌توانند آنها را به کمک سالورهای تجاری به سرعت حل کنند. در مقاله مرجع، چند مدل MILP معرفی شده‌اند که با متغیرهای باینری و مفاهیم منطقی، قادر به مسائل رگرسیون خطی خوشه‌ای دو متغیره (CLR) و رگرسیون تکه‌ای خطی (PWLR) (پیوسته) هستند. ابتدا، جزئیات برخی از مدل‌های ارائه شده را بررسی نموده و سپس به کمک نتایج بدست آمده از کدهای پایتومی مربوط به مدل‌ها، به مقایسه و اعتبار سنجی خواهیم پرداخت.

۱ مدل استاندارد یک رگرسیون خطی

$$\begin{aligned} \underline{\text{LR}} : \quad & \min \sum_{i=1}^I \xi_i \\ \text{s.t.} \quad & Y_i - (cX_i + d) \leq \xi_i \quad \forall i \in [I] \\ & (cX_i + d) - Y_i \leq \xi_i \quad \forall i \in [I] \\ & \xi_i \geq 0 \quad \forall i \in [I] \\ & c \in [\underline{C}, \bar{C}], d \in [\underline{D}, \bar{D}] \end{aligned}$$

همانطور که مشخص است، این رگرسیون به صورت یک متغیره می‌باشد، به این معنا که فقط یک فیچر مدنظر است و بنابراین مقادیر X_i تک مولفه‌ای بوده و هریک دارای برجستگی با مقدار Y_i هستند. هدف، یافتن ضابطه‌ی خط گذرنده از میان نقاط با مختصات (X_i, Y_i) به ازای هر نقطه، قدرمطلق اختلاف Y_i (مقدار واقعی) با خط $cX_i + d$ (مقدار تقریبی X_i) خطای متناظر نقطه است که باید کمینه شود. به عبارتی در تابع هدف اولیه، مجموع خطای تمامی نقاط کمینه می‌شود و به صورت غیرخطی زیر است:

$$\min \sum_{i=1}^I |Y_i - (cX_i + d)|$$

جهت خطی سازی، متغیر ξ_i به جای قدرمطلق در تابع هدف جایگزین شده و سپس دو قید اول این مدل اضافه می‌شوند. بنابراین، مجموع تمامی ξ_i در تابع هدف کمینه شود.

کران متغیرهای پیوسته c و d طبق ارجاع مقاله، به روش زیر تعیین می‌شود که در آن $\kappa = 0$ قرار داده شده است.

$$\begin{aligned} \underline{C} &= \min_{i,j:i>j} \left\{ \frac{Y_i - Y_j}{X_i - X_j} - \kappa \left| \frac{Y_i - Y_j}{X_i - X_j} \right| \right\} \\ \bar{C} &= \max_{i,j:i>j} \left\{ \frac{Y_i - Y_j}{X_i - X_j} + \kappa \left| \frac{Y_i - Y_j}{X_i - X_j} \right| \right\}. \quad \begin{aligned} \underline{D} &= \min_i \{Y_i - \bar{C}X_i, Y_i - \underline{C}X_i\} \\ \bar{D} &= \max_i \{Y_i - \bar{C}X_i, Y_i - \underline{C}X_i\} \end{aligned} \end{aligned}$$

۲ رگرسیون خطی خوشه‌ای

$$\begin{aligned}
 (1) \text{ CLR : } \min \sum_{i=1}^I \xi_i & \quad (1a) \\
 \text{s.t. } Y_i - (c_b X_i + d_b) & \leq \xi_i + M_i^1 (1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] & (1b) \\
 (c_b X_i + d_b) - Y_i & \leq \xi_i + M_i^1 (1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] & (1c) \\
 \sum_{b=1}^B \delta_{i,b} & = 1 \quad \forall i \in [I] & (1d) \\
 \xi_i & \geq 0 \quad \forall i \in [I] & (1e) \\
 c_b & \in [\underline{C}_b, \bar{C}_b] \quad \forall b \in [B] & (1f) \\
 d_b & \in [\underline{D}_b, \bar{D}_b] \quad \forall b \in [B] & (1g) \\
 \delta_{i,b} & \in \{0, 1\} \quad \forall i \in [I]; b \in [B] & (1h)
 \end{aligned}$$

در این مدل یک خط $Y_i = cX_i + d$ برای تمامی مقادیر استفاده نشده بلکه ابتدا نقاط خوشه‌بندی شده و تشکیل یک گروه می‌دهند و سپس برای هر خوشه یک رگرسیون جدا انجام می‌شود. بنابراین متناظر با هر خوشه‌ای که نقطه مورد نظر به آن تعلق دارد، شیب c_b و عرض از مبدأ d_b ، خط گذرنده از آن یعنی $Y_i = c_b X_i + d_b$ را می‌سازد. تعداد خوشه‌های از پیش تعیین شده B می‌باشد که در این حالت خاص داده‌ها تک فیچری، از طریق ترسیم یا روش‌هایی دیگر ممکن است.

متغیر دودویی $\delta_{i,b}$ در صورتی که نقطه‌ی i در خوشه b قرار گیرد مقدار ۱ و در غیر این صورت مقدار ۰ خواهد داشت. حال قیود مدل استاندارد با توجه به هر خوشه بازنویسی می‌شوند، به این صورت که خطاها نسبت به خوشه‌ای که نقاط در آن قرار می‌گیرند مشخص شده و در نتیجه قدر مطلق اختلاف مقادیر واقعی و تقریبی توسط متغیر دودویی $\delta_{i,b}$ نسبت به خوشه‌ی آن نقطه تعیین می‌شود. قید شرطی زیر را خواهیم داشت:

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies |Y_i - (C_b X_i + d_b)| \leq \xi_i \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

که معادل است با

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies [(Y_i - (C_b X_i + d_b) \leq \xi_i] \wedge [(C_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi_i] \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

و دو قید زیر را داریم:

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies Y_i - (C_b X_i + d_b) \leq \xi_i \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies (C_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi_i \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

معادل خطی هر دو قید شرطی، قیود (1b) و (1c) در این مدل خواهد شد.

حال باید توجه داشت که هر نقطه فقط می‌تواند در یک خوشه باشد. پس تنها یکی از $\delta_{i,b}$ ها می‌تواند مقدار ۱ بگیرد و به همین علت در قید (1d) مجموع آنها برابر ۱ قرار داده شده است. همچنین مقادیر M_i^1 به صورت زیر تعیین می‌شوند.

$$M_i^1 = \max\{|Y_i - \bar{C}X_i - \bar{D}|, |Y_i - \bar{C}X_i - \underline{D}|, |Y_i - \underline{C}X_i - \bar{D}|, |Y_i - \underline{C}X_i - \underline{D}|\} \quad \forall i \in [I].$$

نکته نامطلوب این مدل، تعیین دلخواه خوشه‌هاست که سبب می‌شود از نظم لازم یعنی نزدیکی داده‌های مشابه برخوردار نباشد. لذا ممکن است انتخاب خوشه نامناسب باشد.

۳ متریک فاصله

$$\begin{aligned} \min \quad & \xi \\ \text{s.t.} \quad & Y_i - (c_b X_i + d_b) \leq \xi + M_i^1(1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] \\ & (c_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi + M_i^1(1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] \\ & \xi \geq 0 \end{aligned}$$

در این مدل، رگرسیون انجام شده روی همه خوشه‌ها، نسبت به یک خطای ξ صورت می‌گیرد. در نتیجه در تابع هدف، بیشترین مقدار اختصاص یافته به ξ قرار می‌گیرد تا در تمامی قیود مربوط به خطا صدق کند و در نهایت بیشترین خطای ممکن، کمینه شود. به عبارتی، با یک مساله کمترین بیشینه مواجه هستیم. قیود مدل به شیوه‌ی قبل تعریف و خطی‌سازی شده با این تفاوت که فقط یک متغیر پیوسته و نامنفی خطا برای تمامی نقاط در نظر گرفته می‌شود که همان بیشینه مقدار خطای تمامی نقاط است. قیود مدل، معادل خطی دو قید شرطی زیر هستند.

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies Y_i - (C_b X_i + d_b) \leq \xi \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies (C_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

۴ حداکثر متریک اختلاف خوشه‌ای مطلق

$$\begin{aligned} \min \quad & \sum_{b=1}^B \xi_b \\ \text{s.t.} \quad & Y_i - (c_b X_i + d_b) \leq \xi_b + M_i^1(1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] \\ & (c_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi_b + M_i^1(1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B] \\ & \xi_b \geq 0 \quad \forall b \in [B] \end{aligned}$$

در این مدل، مجموع خطاهای متناظر با هر خوشه در تابع هدف کمینه می‌شود و قیود، با خطای متناظر خوشه‌ای که نقطه مورد نظر در آن قرار دارد، تنظیم می‌شوند. به عبارتی، ξ_b خطای متناظر آن خوشه یعنی قدر مطلق اختلاف مقدار واقعی و تقریبی آن نقطه را مشخص کرده و سپس همانند قبل، توسط $\delta_{i,b}$ تعیین می‌شود که نقطه در کدام خوشه قرار گرفته است. در نهایت مجموع تمامی این خطاهای خوشه‌ای در تابع هدف کمینه می‌شوند. قیود مدل، معادل خطی دو قید شرطی زیر هستند.

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies Y_i - (C_b X_i + d_b) \leq \xi_b \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \implies (C_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi_b \quad \forall i \in [I]; b \in [B]$$

۵ رگرسیون خطی مرتب شده به صورت خوشه ای

$$\begin{aligned}
 (2) \text{ oCLR : } \min \quad & \sum_{i=1} \xi_i \\
 \text{s.t.} \quad & (1b)-(1d) \\
 & \delta_{i+1,b+1} \leq \delta_{i,b} + \delta_{i,b+1} \quad \forall i \in [I-1]; b \in [B-1] \\
 & \delta_{i+1,1} \leq \delta_{i,1} \quad \forall i \in [I-1] \\
 & \delta_{i,B} \leq \delta_{i+1,B} \quad \forall i \in [I-1] \\
 & (1e)-(1h)
 \end{aligned}$$

این مدل، در راستای رفع مشکل خوشه‌بندی نامنظم عمل می‌کند به این صورت که با افزودن ۳ قید جدید به قیود (1b)-(1d) مدل رگرسیون خطی خوشه‌ای، از خوشه‌بندی دلخواه مدل جلوگیری کرده و نظم‌ی بر آن اعمال می‌کند. نقاط، به ترتیب اندازه X_i مرتب شده و نقاط نزدیک به هم در یک خوشه قرار می‌گیرند تا پیوستگی در خوشه‌بندی حفظ شود. برای این منظور، قیود زیر به مدل خطی خوشه‌ای اضافه می‌شوند:

$$if \quad \delta_{i,b} = 0 \quad \wedge \quad \delta_{i,b+1} = 0 \implies \delta_{i+1,b+1} = 0 \quad \forall i \in [I-1]; b \in [B-1]$$

به این معنا که اگر نقطه‌ی i (به جز نقطه آخر) در خوشه b (به جز خوشه آخر) قرار نگیرد و همزمان همان نقطه در خوشه $b+1$ قرار نگیرد، آنگاه نقطه‌ی $i+1$ نمی‌تواند در خوشه $b+1$ قرار گیرد. با فرض مرتب بودن داده‌ها هرگاه نقطه‌ی قبلی (به جز آخرین نقطه) در هیچ‌یک از دو خوشه متوالی (جز خوشه‌ی آخر) قرار نگرفته است، نقطه فعلی هم مطمئناً در دومین خوشه متوالی قرار نخواهد گرفت. خطی‌سازی این قید (به روش مکمل زائد) قید جدید اول را نتیجه می‌دهد.

برای خوشه‌های اول و آخر (B ام) به طور جداگانه باید تصمیم‌گیری شود. خوشه‌ی اول، تا زمانی که برای هر دو نقطه متوالی (به جز نقطه‌ی آخر به عنوان اولین نقطه)، نقطه اول در خوشه اول قرار نگیرد نقطه دوم نیز نباید در آن خوشه قرار گیرد. با خطی‌سازی قید شرطی زیر، به قید جدید دوم می‌رسیم.

$$if \quad \delta_{i,1} = 0 \implies \delta_{i+1,1} = 0 \quad \forall i \in [I-1]$$

$$\delta_{i,1} + 1 - \delta_{i+1,1} \geq 1 \quad \forall i \in [I-1]$$

خوشه‌ی آخر هم، تا زمانی که برای هر دو نقطه متوالی (جز نقطه آخر به عنوان نقطه اول)، نقطه دوم در خوشه آخر یعنی B قرار نگیرد نقطه اول نیز نباید در آن خوشه قرار گیرد. یعنی عبارت شرطی زیر را خواهیم داشت:

$$if \quad \delta_{i+1,B} = 0 \implies \delta_{i,B} = 0 \quad \forall i \in [I-1]$$

با خطی‌سازی آن به قید زیر که قید جدید سوم است، می‌رسیم.

$$\delta_{i+1,B} + 1 - \delta_{i,B} \geq 1 \quad \forall i \in [I-1]$$

$$\begin{aligned}
 \min \quad & \sum_{i=1}^I \xi_i \\
 \text{s.t.} \quad & Y_i - (c_b X_i + d_b) \leq \xi_i + M_i^1 (1 - \delta_{i,b}) \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1] \\
 & (c_b X_i + d_b) - Y_i \leq \xi_i \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1] \\
 & \sum_{b=1}^{B-1} \delta_{i,b} = 1 \quad \forall i \in [I] \\
 & c_b \leq c_{b+1} \quad \forall b \in [B-2] \\
 & (1e) - (1h)
 \end{aligned}$$

در این مدل، تعریف اندیس b از خوشه متناظر، به نقاط شکست تغییر می‌کند و B تعداد نقاط شکست خواهد بود. حال مدل سعی دارد تابع گذرنده از تمامی نقاط را به کمک یک تابع تکه‌ای خطی تقریب بزند. بنابراین در نقاطی که رفتار تابع تغییر می‌کند، نقاط شکستی از ۱ تا $B-1$ در نظر گرفته می‌شود. بنابراین با توجه به اینکه نقاط داده‌ها رفتاری غیرخطی از خود نشان می‌دهند، سعی می‌شود به جای تابعی غیرخطی، تابعی تکه‌ای خطی با رفتاری مشابه، تقریب زده شود بتوان به مدلی خطی دست یافت. شرط زیر را در نظر گیریم:

$$c_b \leq c_{b+1} \quad \forall b \in [B-2]$$

به این معنا که شیب خطوط در هر دو نقطه‌ی شکست متوالی، کاهش نیابد و لذا محدب بودن این تابع تکه‌ای خطی تضمین شود. توجه شود که نقاط شکست، ابتدا و انتهای هر زیربازه را مشخص می‌کنند و در نتیجه برای B نقطه‌ی شکست، $B-1$ زیربازه ایجاد می‌شود. بنابراین برای برقرار این شرط، تا زیربازه‌ی $B-2$ رفته تا باز آخرین یعنی $B-1$ مقایسه صورت بگیرد.

دو قید اول، خطای متناظر با هر نقطه را در نظر می‌گیرند. البته با توجه به تحمیل تحدب به تابع تکه‌ای خطی، می‌توان مقدار تقریبی تقاطع را به صورت $\max_b(c_b x + d_b)$ در نظر گرفت و چنین تعریفی از تابع هدف را ارائه کرد:

$$\min \sum_i |y_i - \max_b(c_b x + d_b)| \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1]$$

جهت خطی‌سازی، ξ_i متناظر با قدرمطلق‌ها تعریف شده و قیود مربوط به خطی‌سازی، به صورت زیر خواهند شد:

$$\begin{aligned}
 \xi_i &\geq y_i - \max_b(c_b x + d_b) \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1] \\
 \xi_i &\geq -y_i + \max_b(c_b x + d_b) \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1]
 \end{aligned}$$

قید دوم مربوط به حالتی است که خطای متناظر نقطه، بیشتر از تفاضل مقدار واقعی از مقدار تقریبی باشد. اما صرف نظر از اینکه نقطه در چه زیربازه‌ای باشد، داریم:

$$\xi_i + y_i \geq \max_b(c_b x + d_b)$$

از آنجا که مقدار بیشینه از تک تک مقادیر خطا بزرگتر است، خواهیم داشت:

$$\xi_i + y_i \geq c_b x + d_b \quad \forall i \in [I]; b \in [B-1]$$

در نتیجه، چنین قیدی بدون نیاز به متغیر باینری همواره برقرار خواهد بود.

۷ رگرسیون تکه‌ای خطی ۲

$$\begin{aligned}
 (3) \text{ PWLR : } \min \quad & \sum_{i=1}^I \xi_i & (3a) \\
 \text{s.t.} \quad & (1b)-(1d) & (3b) \\
 & (2c)-(2e) & (3c) \\
 & \delta_{i,b} + \delta_{i+1,b+1} + \gamma_b - 2 \leq \delta_{i,b}^+ & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3d) \\
 & \delta_{i,b} + \delta_{i+1,b+1} + (1 - \gamma_b) - 2 \leq \delta_{i,b}^- & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3e) \\
 & d_{b+1} - d_b \geq X_i(c_b - c_{b+1}) - M_i^2(1 - \delta_{i,b}^+) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3f) \\
 & d_{b+1} - d_b \leq X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) + M_{i+1}^2(1 - \delta_{i,b}^+) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3g) \\
 & d_{b+1} - d_b \leq X_i(c_b - c_{b+1}) + M_i^2(1 - \delta_{i,b}^-) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3h) \\
 & d_{b+1} - d_b \geq X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) - M_{i+1}^2(1 - \delta_{i,b}^-) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3i) \\
 & \gamma_b \in \{0, 1\} & \forall b \in [B-1] & (3j) \\
 & \delta_{i,b}^{+/-} \in [0, 1] & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] & (3k) \\
 & (1e)-(1h) & (3l)
 \end{aligned}$$

این مدل، ابتدا قیود مربوط به خطای زیربازه‌ی متناظر یعنی (1b),(1c) و (1b),(1h) و (1f),(1h) با دامنه‌ای جدید $\forall b \in [B-1]$ و قید (1d) بدون تغییر، قرار می‌گیرند. همچنین، افزون بر تقریب تکه‌ای خطی، شرط پیوسته بودن آن اعمال می‌شود به این معنا که قطعات متوالی باید در نقطه‌ای متصل باشند. این نقطه لزوماً از نقاط داده نمی‌باشد و صرفاً پیوستگی تابع تکه‌ای خطی را برقرار می‌کند. برای این کار، با فرض آنکه $X_i \leq r \leq X_{i+1}$ و $c_b \neq c_{b+1}$ ، نقطه‌ای مانند r برای برقراری پیوستگی بین دو قطعه‌ی b و $b+1$ باید در ضابطه گذرنده از هریک از دو قطعه صدق کند تا یک نقطه اتصال محسوب شود. بازه‌ای برای مقدار نقطه اتصال r می‌یابیم.

$$\begin{aligned}
 c_b r + d_b &= c_{b+1} r + d_{b+1} \implies r = \frac{d_{b+1} - d_b}{c_b - c_{b+1}} \\
 \implies X_i &\leq \frac{d_{b+1} - d_b}{c_b - c_{b+1}} \leq X_{i+1}
 \end{aligned}$$

اکنون با یک قید کسری مواجه هستیم که تابعی غیرخطی از متغیرهای تصمیم است و باید خطی شود. توجه کنیم که درمورد علامت مخرج اطلاعی نداریم. بنابراین هر دو حالت مثبت و منفی را در نظر می‌گیریم. هنگام خطی‌سازی، با ضرب $c_b - c_{b+1}$ در طرفین این بازه دو حالت ممکن رخ دهد:

$$\begin{aligned}
 X_i(c_b - c_{b+1}) &\leq d_{b+1} - d_b \leq X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) \\
 X_i(c_b - c_{b+1}) &\geq d_{b+1} - d_b \geq X_{i+1}(c_b - c_{b+1})
 \end{aligned}$$

بنابراین، به متغیرهای جدیدی نیاز است:

متغیرهای پیوسته با مقادیری در بازه‌ی $[0, 1]$ که اگر نقطه شکستی بین X_i و X_{i+1} وجود داشته باشد، یکی از دو متغیر $\delta_{i,b}^+$ یا $\delta_{i,b}^-$ ، بسته به علامت $c_b - c_{b+1}$ مقدار ۱ اختیار کرده و قید متناظرش فعال می‌شود. داریم:

$$\begin{aligned}
 \text{if } \delta_{i,b}^+ &= 1 \implies X_i(c_b - c_{b+1}) \leq d_{b+1} - d_b \leq X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) \\
 \text{if } \delta_{i,b}^- &= 1 \implies X_i(c_b - c_{b+1}) \geq d_{b+1} - d_b \geq X_{i+1}(c_b - c_{b+1})
 \end{aligned}$$

ثابت M بزرگ به صورت زیر تعریف می شود:

$$M_i^2 = \bar{D} - \underline{D} - X_i(\underline{C} - \bar{C}) \quad \forall i \in [I]$$

با خطی سازی قیود بالا، برای همه نقاط جز آخرین نقطه (زیرا خط گذرنده توسط نقطه قبل مشخص می شود) و تا زیربازه $(B-2)$ (یکی کمتر از تعداد نقاط شکست بدون آخرین نقطه) داریم:

$$\begin{aligned} X_i(c_b - c_{b+1}) &\leq d_{b+1} - d_b + M_i^2(1 - \delta_{i,b}^+) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] \\ X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) &\geq d_{b+1} - d_b - M_{i+1}^2(1 - \delta_{i,b}^+) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] \\ X_i(c_b - c_{b+1}) &\geq d_{b+1} - d_b - M_i^2(1 - \delta_{i,b}^-) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] \\ X_{i+1}(c_b - c_{b+1}) &\leq d_{b+1} - d_b + M_{i+1}^2(1 - \delta_{i,b}^-) & \forall i \in [I-1]; b \in [B-2] \end{aligned}$$

که همان قیود (3f) و (3i) هستند.

γ_b : متغیری دودویی که بسته به تغییر گرادیان بین قطعات خطی همسایه، مقادیر ۰ یا ۱ اختیار می کند. یعنی اگر در نقطه‌ی شکست b ام تغییر شیب داشته باشیم مقدار خواهد گرفت به این صورت که در صورت افزایش شیب ۱، در صورت کاهش شیب ۰ شود تا بعد به $\delta_{i,b}^+$ و $\delta_{i,b}^-$ مرتبط شده و قیود متناظر فعال شوند. این ارتباط، با قیود (3e), (3d) شده است.

طبق قید (3d)، برای هر دو نقطه متوالی (جز آخرین نقطه به عنوان نقطه اول) اگر نقطه اول در قطعه‌ی b و نقطه دوم در قطعه‌ی $b+1$ باشد و همزمان توسط $\gamma_b = 1$ مشخص شود که شیب متناظر با زیربازه b از نوع افزایشی بوده است، با کسر ۲ واحد، $\delta_{i,b}^+$ می تواند مقدار ۱ بگیرد که یعنی $c_b - c_{b+1}$ مقداری مثبت دارد و شیب خط گذرنده از زیربازه b بیشتر از شیب گذرنده از زیربازه $b+1$ خواهد بود. سپس قیود متناظر با $\delta_{i,b}^+$ فعال می شوند.

به طور کاملاً مشابه، طبق قید (3e)، برای هر دو نقطه متوالی (جز آخرین نقطه به عنوان اولین نقطه) اگر نقطه اول در زیربازه b و نقطه دوم در زیربازه $b+1$ باشد و درعین حال توسط $\gamma_b = 0$ مشخص شود که شیب متناظر با زیربازه b از نوع افزایشی بوده، با کسر ۲ واحد، $\delta_{i,b}^-$ می تواند مقدار ۱ بگیرد و در نتیجه $c_b - c_{b+1}$ مقداری منفی داشته و شیب خط گذرنده از زیربازه b کمتر از شیب گذرنده از زیربازه $b+1$ خواهد بود. سپس قیود متناظر با $\delta_{i,b}^-$ فعال می شوند.

انتظار می رود که بتوان متغیر γ_b را به طور کامل نادیده گرفت و به طور مستقیم، ارتباطی میان $\delta_{i,b}^+$ و $\delta_{i,b}^-$ برقرار کرد:

$$if \quad \delta_{i,b} = 1 \quad \wedge \quad \delta_{i+1,b+1} = 1 \implies \delta_{i,b}^+ + \delta_{i,b}^- = 1 \quad \forall i \in [I-1]; b \in [B-2]$$

به این معنا که اگر دو نقطه‌ی متوالی (به جز آخرین نقطه به عنوان نقطه دوم) در قطعه‌ی متوالی (به غیر از قطعه‌ی آخر به عنوان قطعه دوم) قرار گیرند، در صورت وجود نقطه شکستی میان آن‌ها، یکی از $\delta_{i,b}^+$ و $\delta_{i,b}^-$ بسته به علامت $c_b - c_{b+1}$ مقدار ۱ اختیار کرده و قید متناظرش فعال می شود. با خطی سازی عبارت بالا داریم:

$$\delta_{i,b}^+ + \delta_{i,b}^- \geq 1 - M(1 - \delta_{i,b} + 1 - \delta_{i+1,b+1}) \quad \forall i \in [I-1]; b \in [B-2]$$

که $M = 1$ شده و قید خطی به صورت زیر است که بدون استفاده از متغیر γ_b به فعال سازی قیود مرتبط می پردازد:

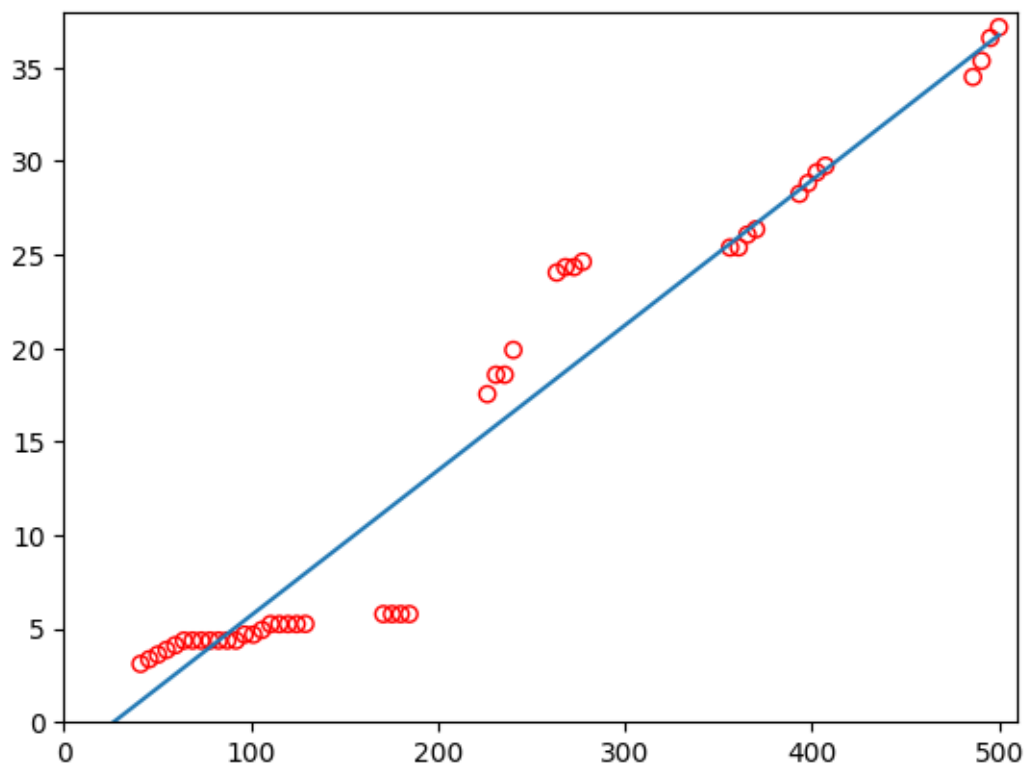
$$\delta_{i,b}^+ + \delta_{i,b}^- + 1 \geq \delta_{i,b} + \delta_{i+1,b+1} \quad \forall i \in [I-1]; b \in [B-2]$$

البته نتایج بدست آمده از پیاده سازی چنین قیدی مطابق انتظار نبود چرا که انتظار می رفت با حذف متغیر گاما به نتایج یکسانی دست پیدا کنیم اما نتایج بدست آمده، مطابق ویژگی های مدل اصلی نمی باشد.

زمان حل و همراه جواب بهین هر مدل
شایان ذکر است که برای برخی از مدل‌ها، سالور cplex و برای برخی، سالور glpk می‌توانست بهتر عمل کند.

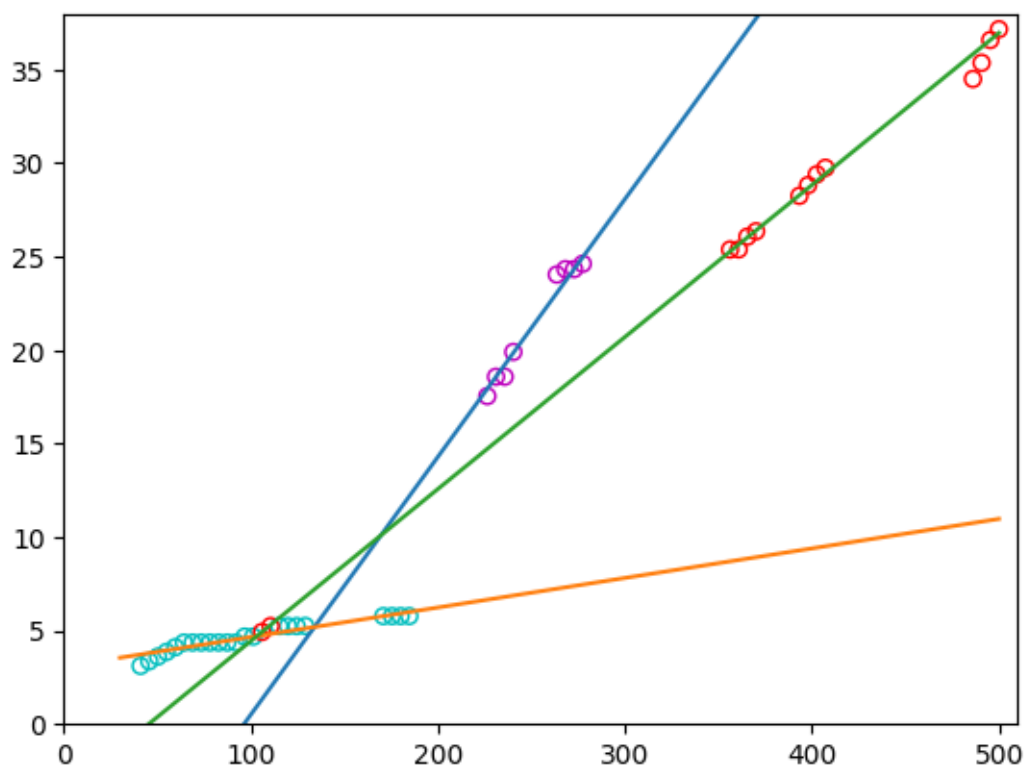
Optimal Solution	Time	B	
86.82624	0.0019	-	Model 1
28.1178	6.4224	2	Model 2
10.71168	32.9225	3	
-	-	4	
2.17667	0.0358	2	Model 3
0.77728	0.2993	3	
0.40841	13.5359	4	
2.59703	0.2322	2	Model 4
1.55878	1.4461	3	
1.22459	32.8039	4	
28.11875	0.0387	2	Model 5
11.12923	0.1342	3	
8.72272	0.4925	4	
66.6621	0.8437	3	Model 6
66.50946	3m 10s	4	
66.66212	0.3332	3	Model 7
27.15255	2.543	4	
10.74535	3.2739	5	

مدل ۱

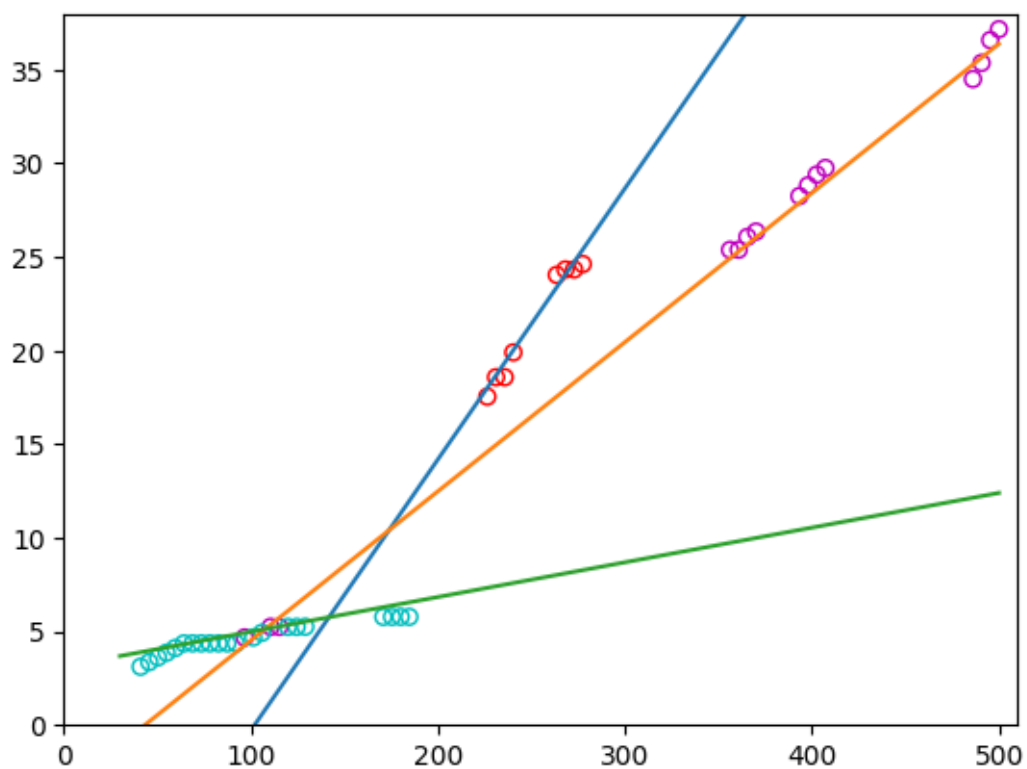
مدل ۲

$B = 3$

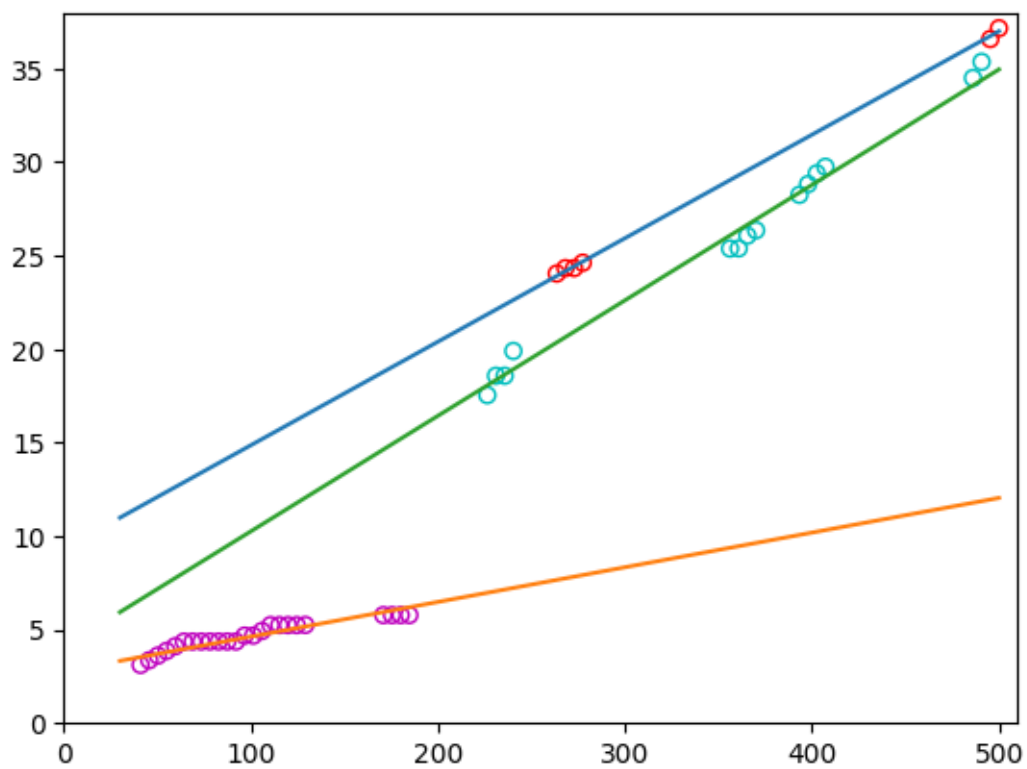
مدل ۳

$B = 3$

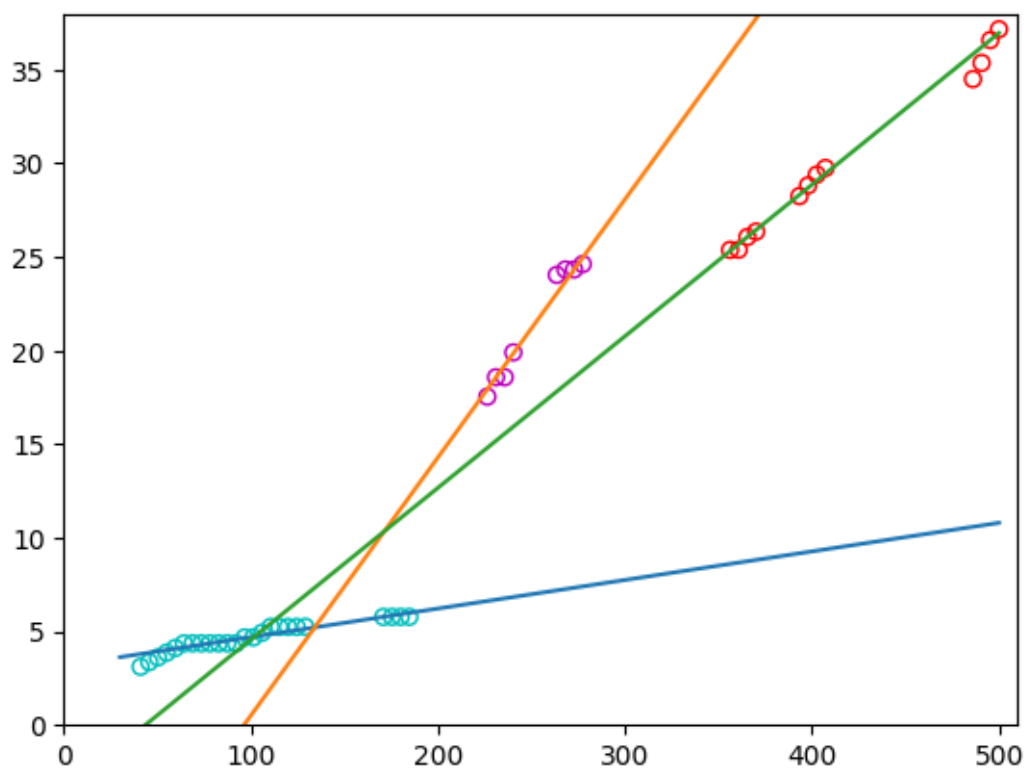
مدل ۴

$B = 3$

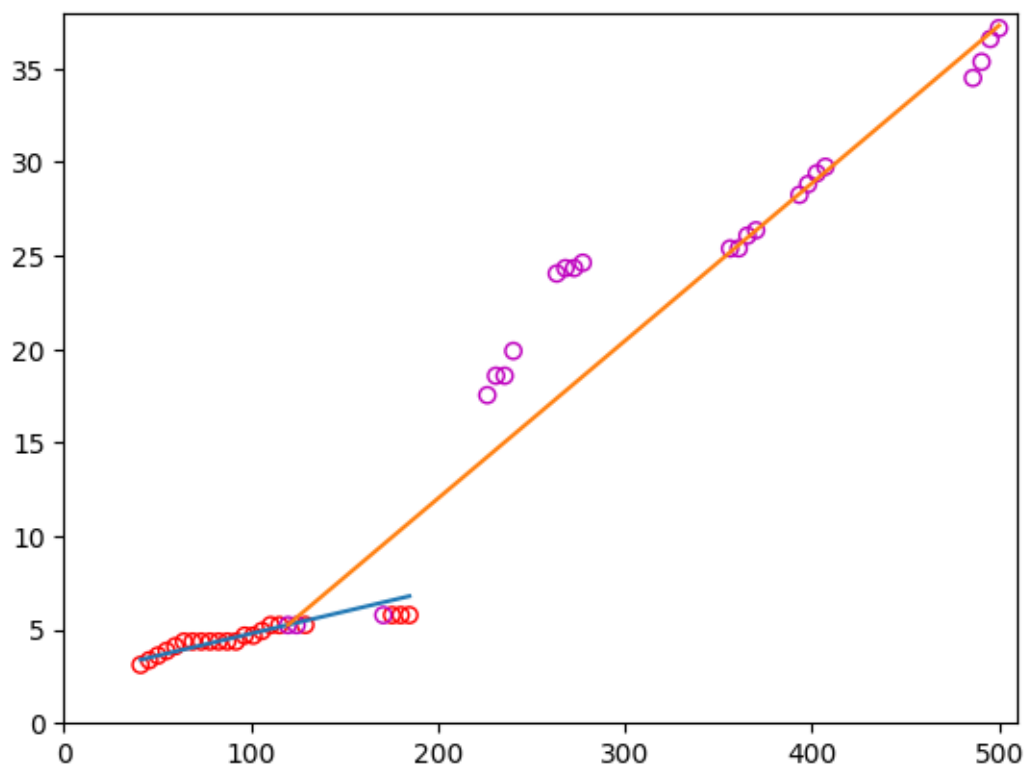
مدل ۵

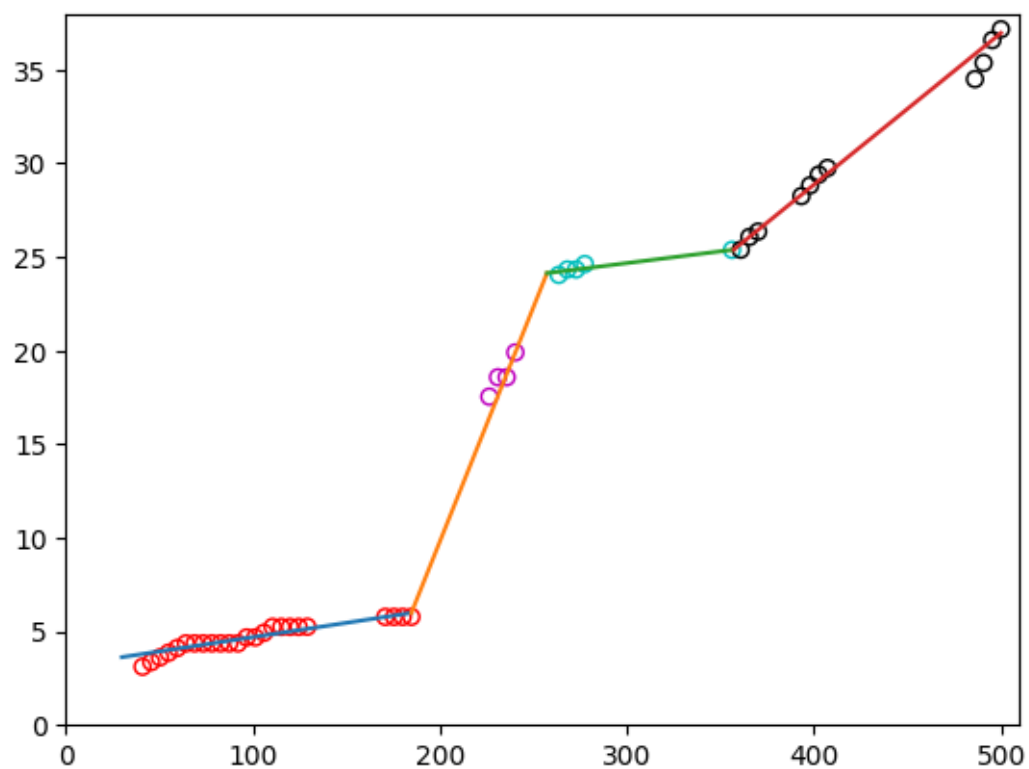
$B = 3$

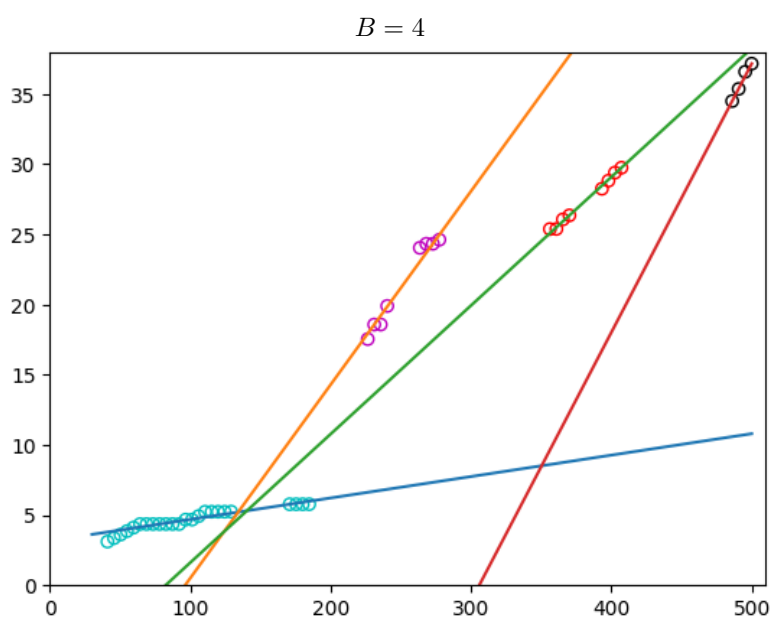
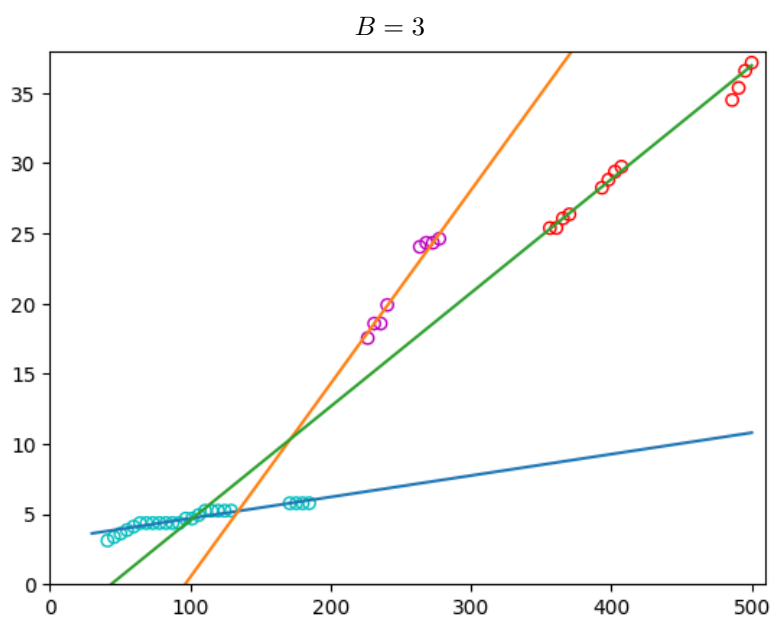
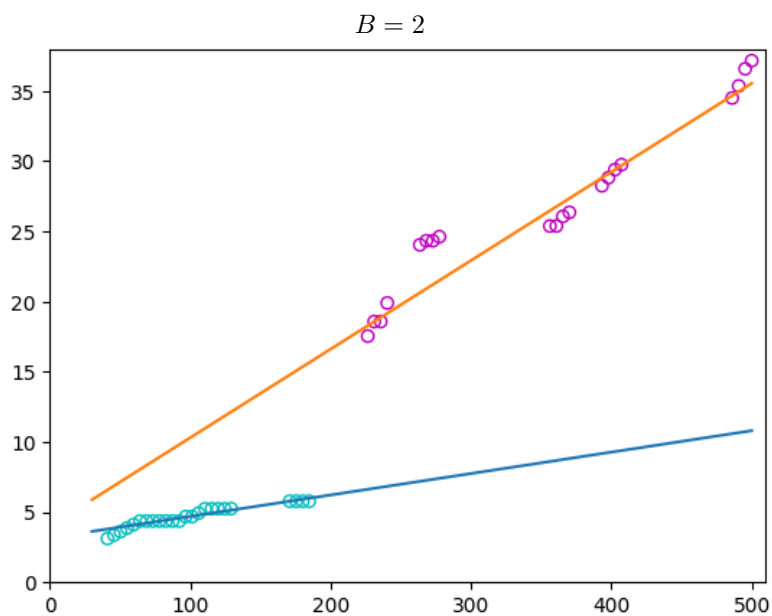
مدل ۶

$B = 3$

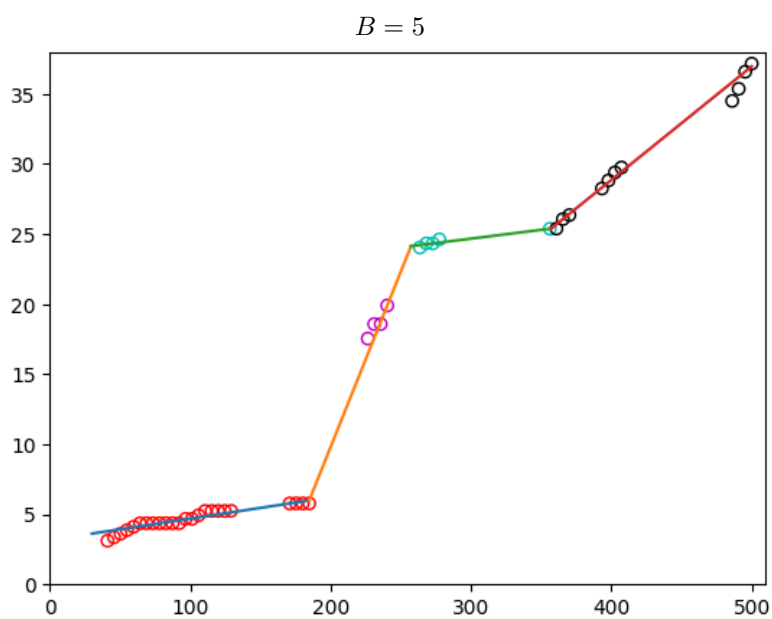
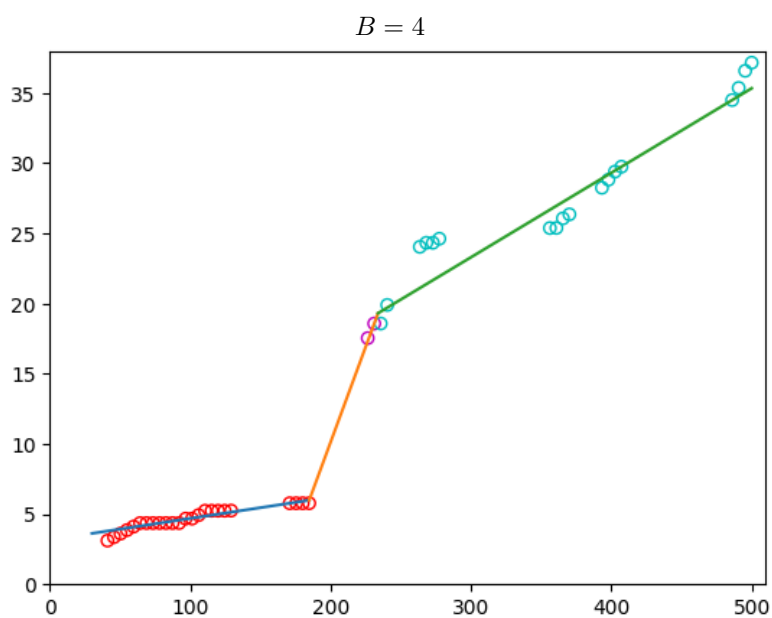
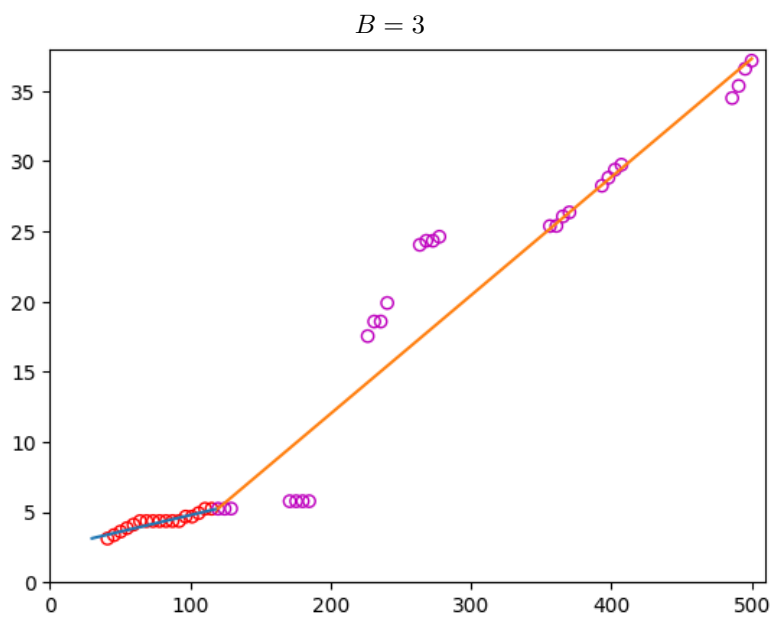

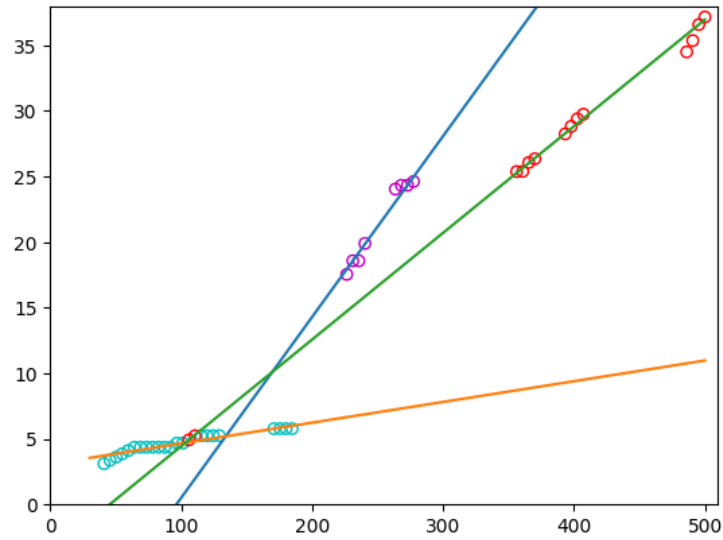
تأثیر مقادیر مختلف B : نمودارهای مربوط به مدل ۵ به صورت زیر هستند.

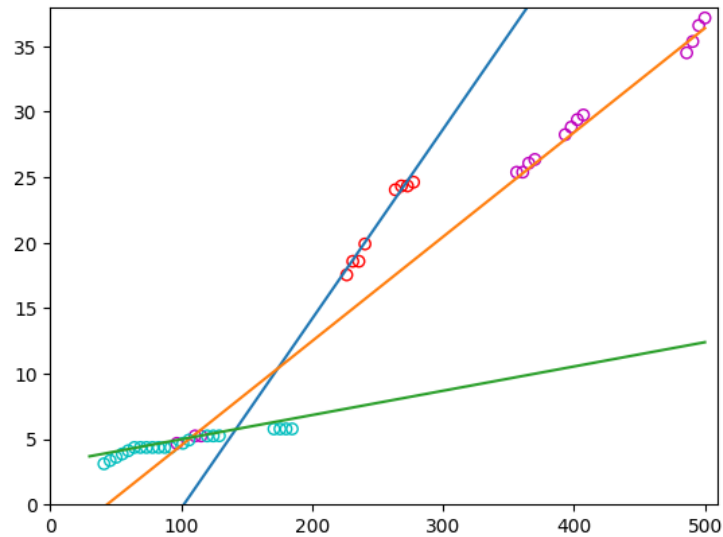
می توان نتیجه گرفت که افزایش بیشتر B نامناسب خواهد بود زیرا به نحوی overfit رخ می دهد. برای مدل ۷ هم همینطور:

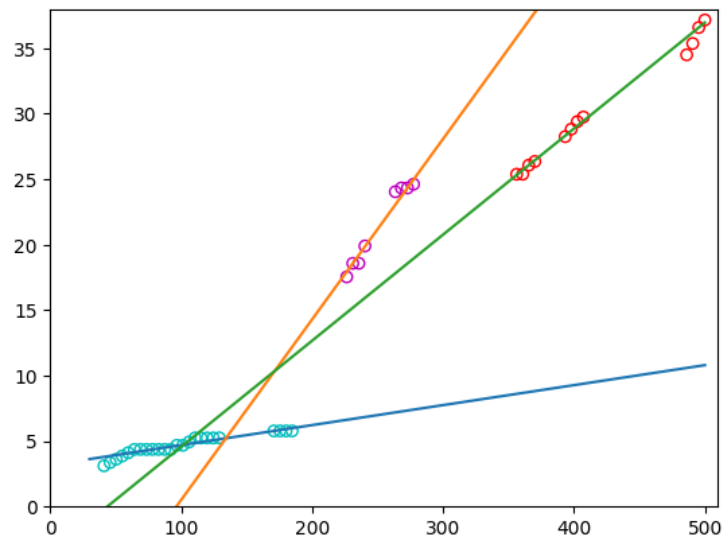
مدل ۲

مدل ۳

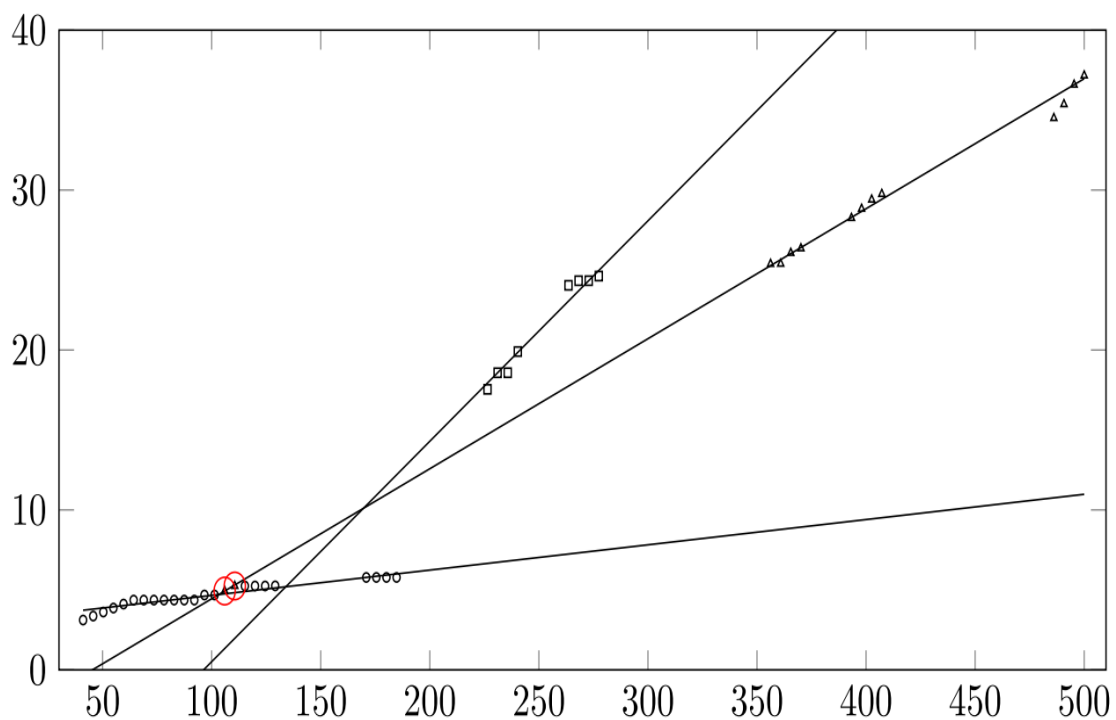
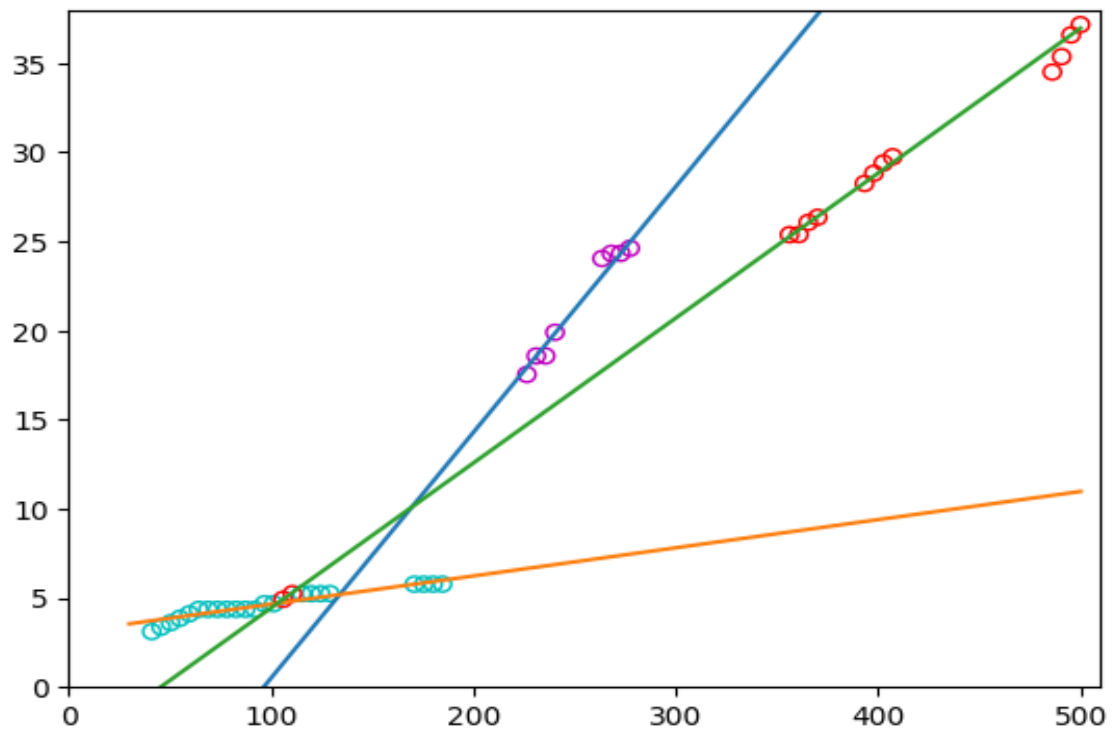
مدل ۵

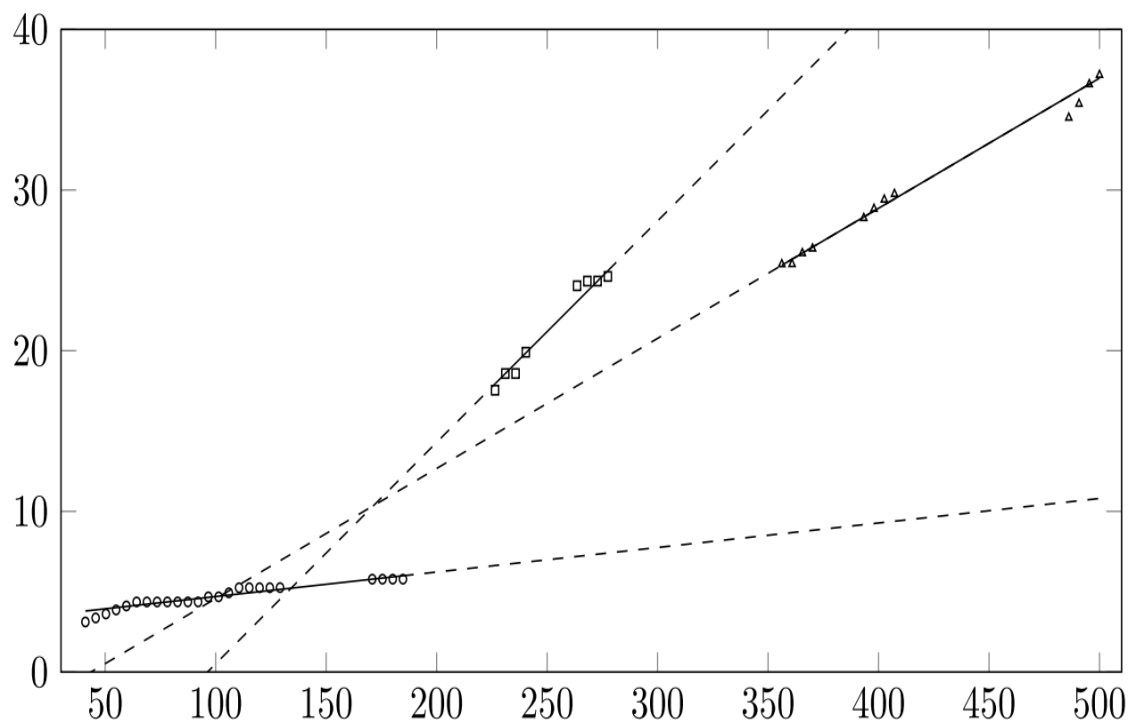
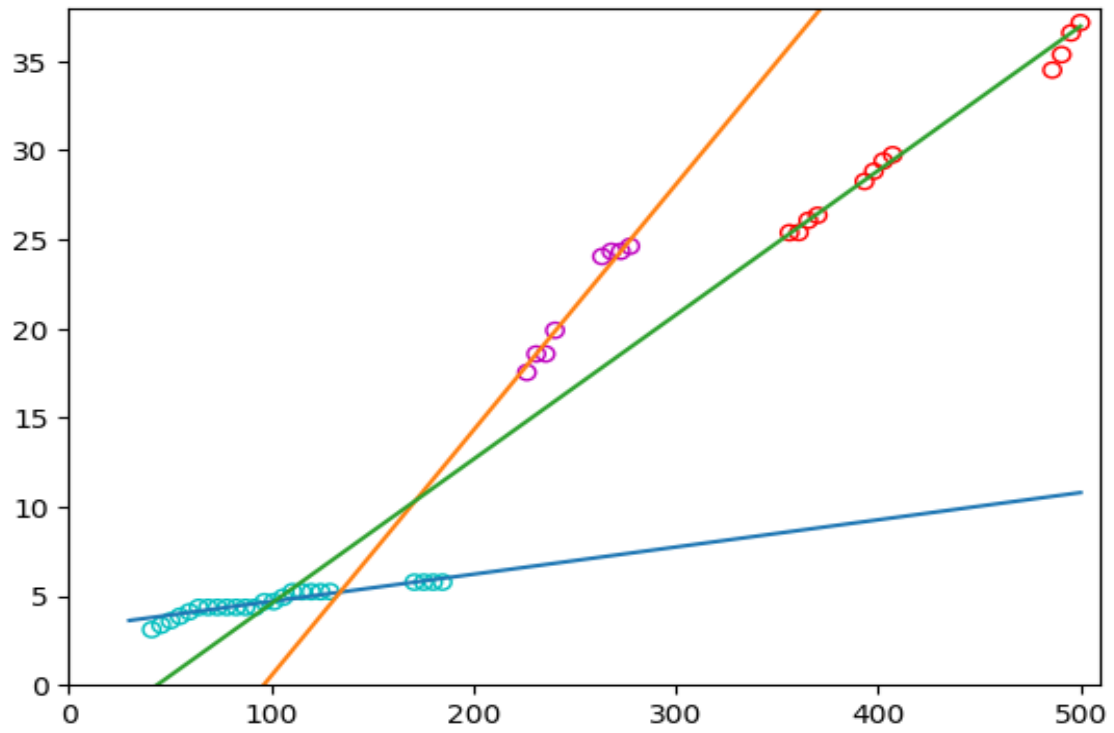
همانطور که مشخص است، در مدل ۲ دایره‌های قرمز و در مدل ۳ دایره‌های بنفش در خوشه‌ی آبی‌رنگ‌ها قرار دارند که علت آن خوشه‌بندی نامنظم و دلخواه است. اما در مدل ۵ این مشکل برطرف شده و خوشه‌بندی به درستی انجام شده است.

۹ مقایسه‌ی نتایج و اعتبارسنجی

برای راستی‌آزمایی نتایج خود، به مقایسه نمودار خود با نمودار مرجع می‌پردازیم.
برای مدل ۲، با $B = 3$:

برای مدل ۵ ، با $B = 3$:

برای مدل ۷ ، با $B = 5$:

